

ΚΑΤΑ
ΗΤΡΙΑΚΗΝ
ΣΥΝΑΡΟΜΗ
ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
10 λεπτά 10

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 6 Ιουλίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 51

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ

Γκρίτε.

Καταδέξου, ω μητέρα, που ή μεγάλη
Καρδιά σου είν' αιώνια ματωμένη.
Στόν πόνου μου νά γύρης τό κεφάλι.

Με την καρδιά απ' τή λόγην τρυπημένη,
Τό γυϊό σου θλίβερά νά ξεφυχάη
Βλέπεις, στού λόγην τήν κορηή, εκεί πέρα.

Τό βλέμμα σου στον ούρανό πειάει,
Κι' αναστενάξεις, ω φτωχή μητέρα,
Γιά τή διπλή σου δυστυχιά, τήν τόση.

Τό φορέσι σου τόν αιώνα ποιο
Που μέ ξεσηχίζει, ποιος ποτέ θά σώσει;
Αυτό που θέλω, εσύ τό ξέρεις μόνο.

Όπου κι' αν ούρνω τό άθλιο κορμί μου,
Τά σπλάχνα μου ή φρίκη αναταράζει
Κλαίω, και κλαίω, γιατί είμαι μοναχή μου,
Μέσα σιά στήθια μου ή καρδιά σπαράζει.

Στής χαυνογής τό εόπημα, ω Παρθένα,
Σάν ξεφυχοῦνε θλίβερά όλα τ' άσπρα
Σου έκομα αυτά τά λούλουδα ένα ένα,
Κι' ή κάθε τού παραθυριού μου γλάστρα
Ποτίστηκε από τό πικρό μου δάκρυ.

Κι' ή πρώτη, τού ήλιου άχτίνα σέ μιν άκρη
Με πρόστασε, με λύπη καθισμένη.

Άχ! σόσε με, ω μητέρα, που ή μεγάλη
Καρδιά σου είν' αιώνια ματωμένη.
Και γύρε στον κρημό μου τό κεφάλι.

Περιοδικός Μεταφρ. Γ. Θ. ΜΑΥΤΑ

— Η ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ Η ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ ΜΑ ΟΛΟΤΑΧΩΣ

ΛΕΓΕΤΑΙ—και τι δέν λέγεται τις ημέρες αυτές!—πώς ε πρώτος κατάλογος του παρουσιάστηκε από τον κ. Ράλλη στον Άνακτα, ήταν στολισμένος και με τα δνόματα των κ.κ. Παναγιωτοπούλου, Γουναράκη κ' ενός άλλου ακομη άστέρου, από την περίφημη πλειάδα

που εκουρέλιασε από το μπαλκόνι του γηραιού Άναρχικού τον Θρόνο και την Αδλή.

Και λέγεται πως ο Βασιλεύς έσθυσε με κόκκινο μολύβι και με κόκκινη αγανάκτηση τα δνόματ' αυτά απ' τον κατάλογο και παρακάλεσε τον κ. Ράλλη να μήν επιμείνη να χειροτονηθούν Σύμβουλοι του Στέμματος οι επιμαλκωνοι αυτοί ύβρισταί Του.

Ο κ. Ράλλης τήν έδέχτηκε τήν θυσί' αυτή. Άχ, και τί δέν δέχεται ο κοινοβουλευτικός ραμπαγιάδισμός μας! Έκαρτομήσε τους ζυμάρχους, έκανε τό χατήρι του Στέμματος: Κι' άνεργιχθή ως άγριογατος στην Άρχή.

Και τα πράγματα εξηκολούθουν τήν κανονικήν τροχιάν τους: ψέμματα;

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ να μās επιτραπή να έχουμε κάποια αντίρρηση σ' όλ' αυτά. Κάποια αντίρρηση ή όποια μās σπρώχνει να μήν επιδοκιμάζουμε μ' όλον τό σεβασμό που τρέφουμε στις άποφάσεις του Άνακτος, τήν μη Ύπουργοποίηση των ξεχωρισμένων Ροβεσπιέρων της έδου της Γ' Σεπτεμβρίου.

Άφου έγινε ο κ. Ράλλης πρωθυπουργός—μη λησμονήτε πως ή Α. Έξοχότης είχε συστήσει στους Σκινιάδες της τελευταίας έσοδείας να γρυπνοῦν με τις σανίδες στα χέρια!—άφου μ' άλλους λόγους ή Α. Μ. έδέχτηκε για Πρωτοσύμβουλο Του τον τέως Άρχιύβριστήν Του, έπρεπε να δεχθῆ ως συμβούλους Του και τους άλλους, τους ύπαρχηγούς, ήγουν δηλαδή να είπομε τις μαργιονέτες του θαλερού σέλιγκα των Θεσμών.

Έπρεπε να γίνῆ Ύπουργός και ο κ. Γουναράκης και ο κ. Παναγιωτόπουλος και ο κ. Παπαστασινός. Κ' έπρεπε ακόμα κι' ή Αδλή να καθαρισθῆ και να φερύσουν τά κράνη και τις κατάχρυσες στολές των Αύλικών όλα τά πρωτοπαλληκαρα των Φιλιατρών και της Μπαρμπάσαινας. Κ' έπρεπε τά δημόσια ύπουργήματα όλα πέρα πέρα να παρακληθούν να καταλάβουν οι Σανιδιάδες των Άθηνών και οι Γκραδάδες του Πύργου και οι Ευλαγκουράδες των

Φιλιατρών και κάθε άλλης ήρωϊκής Σανιδουπόλεως.

ΕΤΣΙ μοναχά ύπάρχει κάποια έλπίδα να ζυπνήσουν και οι φρόνιμοι, οι όποιοι με φακιρική άπάθεια παρακολουθούν τό Ρωμέτικο να γκρεμοτσακίζεται με αξιοθαύμαστον νωχέλεια και να πάρουν κι' αυτοί τις Σανίδες και τους Γκραδες στα χέρια και να φροντίσουν ν' άμυνθούν κατά της Κατεργαριάς τήν όποιαν ενισχύουν στον άγωνα της οι Άνω με τήν άνοχή τους και οι Κάτω με τήν μωρία τους.

Έτσι μοναχά ύπάρχει κάποια έλπίδα να θελήσουν Βασιλεία και Λαός να πρεθούν στο ήρωϊκό τοῦτο πραξικόπημα από τό όποιον θα ζημιωθῆ μὲν ολίγο τ' έουλῆ, αλλά θά κερδίση πολύ τό Έθνος και θάναστηθῆ τό Βασίλειον της Ελλάδος τό όποιον σήμερα μεταμόρφώθηκε σε Βασίλειον της Μπαρμπάσαινας, άφου και Δουκάτον του Γερολσταίν έπαυσε να είνε πρδ πολλού.

Κ' έτσι μοναχά, όταν τό Κακό μās περιζώσει απ' όλες τις μεριές κι' όταν ή πολυκέφαλη Δημοκοπία καταπνίξη κάθε χυμόν ζωής στον τόπον αυτόν, ύπάρχει κάποια έλπίδα ν' αναφανῆ και ο Άνθρωπος, ο Μεσσίας που δλοι με λαχτάρα τον περιμένουμε και που δέν έρχεται, χωρίς να μās δίνῆ και κανένα σημετο πως έχει άπόφασι να μās έλθῆ, έστω και άργά, καμμιά φορά.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΕΡΟΛΙΘΟΙ

2

Ό πόνος όταν παγώνῆ σέ δάκρυ... κυλῆ ένα τραγούδι. όταν τοξεύεται εις λογισμόν... πέφτει ένας αερόλιθος.

Ή εύτυχία τό κάμνει όλα χυδαία, λέγει τις. Οι εύγενείς τείνουν όλο προς τήν εύτυχίαν χωρίς ποτε να τήν φθάνουν, λέγει άλλος.

Μίαν νύκτα είδα ένα φάσμα. Έφόρει λευκό περιόρμιον και μκύρη φούστα.

Ή ομίχλη του άορίστου, τό άοχνοϋφίσματῆ της φντασίας, αί ένέσεις της άγωνίας, ο πόθος γλυκυπικρων λίσθημάτων, ή άκρατος εύγένεια, ο διαταγμός του νοῦ, μου έλεγον:

